

РЕШЕНИЕ

№ 258

гр. Велико Търново, 01.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВЕЛИКО ТЪРНОВО в публично заседание на тридесети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Ивелина Солакова

Членове: Георги Драгостинов
ПЕНКО ЦАНКОВ

при участието на секретаря Валентина В. Чаушева
като разгледа докладваното от Георги Драгостинов Въззивно гражданско дело № 20224100500268 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 258 и сл. от ГПК.

С решение от 21.02.2022 година, постановено по гр. дело № 2720 по описа на Великотърновски районен съд за 2021 година, исковите на Д. ХР. Г. против ***, гр. В., с които претендира ответното дружество да бъде осъдено да възстанови електрозахранването в имота ѝ в село К., Община Е., и да ѝ заплати сумата от 200 лв., част от обезщетение за неправомерно прекъсване на електричеството в имота ѝ, твърдяно да възлиза на сумата от 7 000 лв., са отхвърлени като неоснователни.

Решението е обжалвано от Д. ХР. Г. с оплаквания за неправилна преценка на доказателствата и противоречие с материалния закон. Претендира отмяна и постановяване на ново решение, уважаващо исковите с присъждане на разноски.

Ответникът по жалбата –***, гр. В. - излага доводи за безпорочност на атакуваното решение. Претендира разноски.

Съдът, като разгледа жалбата и обсъди доводите на страните по реда на чл. 271 от ГПК, приема:

Предявен е иск с правно основание чл. 79, ал. 1 от Закона за задълженията и договорите във връзка с чл. 98а от Закона за енергетиката.

Ищцовата страна - Д. ХР. Г. - излага в исковата си молба, че с ответника са в договорни отношения по доставка на електричество за имот в село К., Община Е.. През август, 2021 година, електрозахранването в имота ѝ било прекъснато без основание. По реда на настоящото производство претендира възстановяването му и присъждане на обезщетение

за неимуществени вреди в размер на 200 лв., част от вземане, твърдяно да възлиза на 7 000 лв., законна лихва и разноски.

Ответната страна - ***, гр.В. - оспорва иска с възражения, че трето за делото лице - ***, гр. В., е прекъснало захранването в имота на ищцата, без самият ответник да е поискал това.

Съдът обсъди доводите на страните и като прецени събраните по делото доказателства по реда на чл. 235, ал. 2 и 3 от ГПК, приема за установено:

Страните са в договорно отношение по доставка на електроенергия за имота на ищцата в село К., Еленско – фактът не е спорен и се признава от страните. Захранването е прекъснато – по въпроса няма спор, установено е от изслушаната в първостепенното производство експертиза.

Липсват доказателства, установяващи фактите по общите условия на ответното дружество, както и тези по общите условия на ***, гр. В., които пораждат право на доставчика, респективно на собственика на електроразпределителната мрежа, да прекъснат захранването в имота на ищцата.

Исковете са доказани и основателни.

Ответното дружество е в неизпълнение на основното си договорно задължение по доставка на електроенергия по чл. 98а от Закона за енергетиката по причина, за която отговаря. В този смисъл исковете са доказани по основание.

Доводите на ответника са неоснователни.

По договора с ищцата той е доставчик и без правно значение е по каква причина – действие или бездействие на ***, гр. В., подаването на електроенергия в имота на ищцата е преустановено. За отношенията между ответника и ***, гр. В., ищцата е трето лице и тези отношения, както и последиците от тях, не могат да й бъдат противопоставени. Задължението на ответника е носимо и е с трайно изпълнение – чл.68, изречение първо, от ЗЗД във връзка с чл. 120, ал. 1 от Закона за енергетиката. За казуса това означава непрекъснато подаване на напрежение и осуетяване на всякакви посегателства върху процеса, включително чрез прекъсване на захранването, когато е направено от трети лица. Обратното виждане би довело до абсурдния за договорното право резултат престацията на ответника да зависи от добрата воля на всяко трето лице с възможности да прекъсва електроподаването, а потребителят да влиза в правоотношения трети за договора лица, за да гарантира изпълнение на задължение, кредитор по което е самият той.

Неудобствата от липса на електрическа енергия в имота на ищцата и свързаните с това отрицателни емоции могат да се покрият най-малко с претендираната сума – чл. 52 от ЗЗД. Действителният размер на дължимото обезщетение следва да бъде определен ако ищцата предяви иск за разликата до пълния търсен размер на вземането. За уважаване на частичния иск е достатъчно, че предявената част покрива търпените от ищцата вреди. Така вземането следва да бъде уважено, според поисканото и като законна последица от това – заедно със законна лихва и разноски.

Тезата на ответника, че прекъсването на захранването води до деликтна отговорност, каквато страна по договор не може да носи, не държи сметка на обема и съдържанието на дължимото от доставчика по договора за продажба на електричество. Затова самостоятелни съображения по неоснователността на развитите доводи съдът нарочни съображения не излага.

В тежест на ответника следва да бъде възложено заплащането на разноските на ищцата, според представения списък по чл. 80 от ГПК възлиза на 84 лв. - чл. 78, ал. 1 от ГПК.

Ответникът следва да заплати и адвокатско възнаграждение за две инстанции в полза на адвокат К.Т., съгласно чл. 38, ал. 2 от Закона за адвокатурата. По всеки от исковете – за обезщетение и за възстановяване на електрозахранването, с оглед цената на претенциите, съдът определя възнаграждение в минимален размер от по 300 лв. За две инстанции възнаграждението възлиза на 1 200 лв. и следва да се присъди с решението по делото.

По изложените съображения съдът

РЕШИ:

Отменя, по реда на чл. 271 от ГПК, решението от 21.02.2022 година, постановено по гр. дело № 2720 по описа на Великотърновски районен съд за 2021 година, вместо което постановява:

Осъжда ***, гр. В., ЕИК: *** да възстанови електрозахранването в имота на Д. ХР. Г., ЕГН: **** от гр. Е., ул. „К.“ № 9а, в село К., Община Е., представляващ терен, заснет с идентификатор 40035.450.16, застроен със сгради 40035.450.16.1, 40035.450.16.2 и 40035.450.16.3, както и да ѝ заплати сумата от 200 (двеста лева) лв., част от обезщетение за неимуществени вреди, по размер твърдяно да възлиза на сумата от 7 000 лв., ведно със законната лихва по чл. 86 от ЗЗД върху присъдената сума, считано от 02.09.2021 година до окончателното ѝ заплащане, на основание чл. 79, ал. 1 от Закона за задълженията и договорите във връзка с чл. 98а от Закона за енергетиката, както и сумата от 84 (осемдесет и четири лева) лв., разноски за две инстанции производство, на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК.

Осъжда ***, гр. В., ЕИК: ***, да заплати на К.Г. Т., адвокат от гр. Е., ул. „К.“ № 9а, сумата от 1 200 (хиляда и двеста лева) лв., адвокатско възнаграждение за две инстанции, на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за адвокатурата.

Осъжда ***, гр. В., ЕИК: ***, да заплати по сметка на Еленски районен съд авансираното от

бюджета на съда възнаграждение за вещо лице в размер на 150 (сто и петдесет лева) лв., на основание чл. 78, ал. 6 от ГПК.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____